

YOLUN SONU GÖRÜNÜYOR

İnsan günlük koşuşturmalar arasında bazı konuları ön plana çıkarırken bazılarını ise göz ardı etmektedir. Öncellediğimiz konularla göz ardı ettiklerimizin önem sırası hayata bakışımızla doğru orantılıdır. Çünkü insan meselelere hangi açıdan bakarsa veya bakmak isterse o taraftan sonuçlar görür ve netice elde eder. Günlük karşılaştığımız problemlerde olduğu gibi hayata bakışımız da baktığımız yerden görünmektedir. Bu da bizim hayatımızdaki eksik kalan yönlerden birisidir. Meselelere her açıdan bakabilmenin yollarını aramak daha az hata yapmanın, istikametimizi daha doğru tayin etmenin kolaylığını sağlayacaktır.

Günlük hayatımız içinde öncellediğimiz ve göz ardı ettiğimiz konular denkleminde özellikle konuşmak bile istemediğimiz bir mesele vardır. O da ölümdür. Ölüm, insanın dünyanın zevk ve eğlencesine karşı mesafeli olmayı sağlamaktadır. Çünkü dünya hayatı geçici ahiret ise kalıcıdır.

Etrafımızdaki birçok insanın dünya değiştirdiğine şahit olmuşuzdur. Onlar öldüğünde birlikte geçirdiğimiz anların gözümüzün önünden geçtiğini zaman zaman hatırlarız. Ancak günlük verilen salâlar, tanıdık veya tanımadık insanların ölümleri bizlerde sadece kısa süreli bir etki yapmaktadır. Bir cenaze için mezarlığa gidildiğinde insanların buldukları ortamın gereği olarak ölümü düşünme, hayatını yeniden gözden geçirme yerine işlerinden, yapacaklarından ve herhangi bir kıymeti harbiyesi olmayan meselelerden bahsettiğine şahit olunmaktadır. Aslında bu durum bizin hayata bakışımızın bir yansımasıdır. Çünkü hayatın her anı geçici olan dünyanın problemleri ile yaşanmaya çalışılırsa ebedi olanı, ebediliğe geçişin ortamı olan mezarlıkta bile hatırlamamak gayet doğal görünmektedir.

Ölüm, insanın bilmek istemediği bir vakıya iken, aslında yanından gidenlerin durumu, saçlarının ağarması, çocuklarının büyümesi, günlük hayatta işlerini yaparken yapabileme gücünün giderek zayıflaması, düşünme, görme ve anlama yetilerinin azalması vs. konularda yanımızda kendini hissettirmektedir. Yolun sonu görüldüğünü anlamak için aslında elimizde birçok görüntü söz konusudur.

Ölüm hayatımızın en umulmadık yerlerinde karşımıza çıkabilmektedir. Mesela, yakın bir tarihte Konya-Karapınar yolunda bir otobüs ile bir petrol tankeri çarpışmış yaklaşık 45 kişi yaşamını yitirmişti. Petro-kimya ürünü olan otobüs tamamen yanmış, ancak bir kağıt parçası yanmamıştı. Bir öğrencinin o günlerde dillerde olan bir şarkının sözlerini yazdığı anlaşılan bu kağıtta, “*dünyada ölümden başkası*” yalan yazmaktaydı. Bütünüyle yanan otobüste en ufak bir ateşten bile yok olabilecek bir kağıt parçası muhafaza edilmişti. Bunun hikmetinin ne olduğunu bir düşünmek gerekmektedir. Bizleri yaratan Rabbimiz, bizlerden dünyanın geçici olduğunu, ahiretin kalıcı olduğunu, baki olan için sorumluluklarımızı yapmamız gerektiğini ifade etmektedir.

Allah Teâlâ, bizlere ölümü hatırlatırken dünya ile aramıza dengeli bir mesafe koymamızı murat etmektedir. Bugün farklı zaman ve zeminlerde zikredilen sadece ahirete yönelmesi dünyadan uzaklaşılması gerektiği düşüncesi Allah Teâlâ'nın bizlere yaptığı tavsiyelere ters düşmektedir. Çünkü Kuran-ı Kerim'de “*dünyadan nasibini unutma*” (Kasas, 28/77) buyurmaktadır. Bu ayet, dünya nimetlerinde gerektiği kadar faydalanmanın doğru olacağı düşüncesini ifade etmektedir. Ancak dünya ile muhabbetimiz, bizleri ahireti unutturacak konumda olmamalıdır. Hz. Peygamber (s.a.v.) de “*Zevkleri bıçak gibi kesen ölümü çok hatırlayın*” (Tirmizi, Zühd, 4) ve “*Ölümü en çok hatırlayıp ölümden sonrası için en iyi hazırlık yapanlar zeki adamlardır*” (İbn Mâce, Zühd, 31) buyurmaktadır.

Dünyaya karşı dengeli bir ilişki yürütmenin tek yolu ölümün her an hatırlanır olmasıdır. Ölümü hatırlayan insan, yanlış işler yapamayacak, insanları incitmeyecek, haram yiyemeyecek, devlet veya şahısların mallarına elini uzatamayacak, hırsızlık yapamayacak, müslüman kardeşlerinin arkasından konuşamayacak, yaratana karşı görevlerini eksiksiz yerine getirecektir. Bugün güvenlik güçlerinin sayısının her geçen gün ziyadesiyle artırılmasına rağmen problemlerin birçoğunun çözülemediğini görmekteyiz. İnsanoğlu hata

yapmak istediği zaman başına güvenlik gücü de dikilse yine de yapabileceğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla ölümü hatırlıdan çıkarmayan, Rabbine karşı sorumluluğunun bilincinde olan insanın hata yapma oranı ise fevkalade düşecektir. Ölüm, aslında fiziksel güvenlikten ziyade manevi bir muhafaza sağlayacaktır.

Ölüm, bir yok olma demek değildir. Yeniden dirilişin bir miladıdır. Ebedi alemin kapısıdır. Bu dünyanın kalıcı değil geçici bir mekan olduğunun en önemli göstergesidir. Dünya-ahiret arasında dengenin sağlayıcısıdır.

Dursun Ali Akınet'in "*Aşağıdan yukarıdan yolun sonu görünüyor*" ifadelerinin sadece söylemle değil, kastedilen ölümü hayatta dikkate almakla daha iyi anlaşılabilen bir gerçektir. Yaşın, makam ve mevkinin dikkate alınmadığı bir yolda ölümü daha iyi anlamak ve hayata o seviyede anlam yüklemek daha doğru bir yaklaşım olacaktır.